



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

17. července 2024*

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 – Povinnost uvést odůvodnění – Právo být vyslechnut – Právní jistota – Účinná soudní ochrana – Námitka protiprávnosti – Časové omezení účinků rozsudku“

Ve věci T-402/21,

UniCredit Bank AG, se sídlem v Mnichově (Německo), zástupci: F. Schäfer, H. Großerichter, F. Kruis a N. Bartmann, advokáti,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), zástupci: J. Kerlin, C. Flynn a D. Ceran, jako zmocněnci, ve spolupráci s: G. Coppo, S. Reinart a K. Bongs, advokáti,

žalovanému,

podporovanému:

Evropským parlamentem, zástupci: U. Rösslein, M. Menegatti a G. Bartram, jako zmocněnci,

jakož i

Radou Evropské unie, zástupci: J. Bauerschmidt, J. Haunold a A. Westerhof Löfflerová, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky,

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, G. De Baere, D. Petrlik (zpravodaj), K. Kecsmár a S. Kingston, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k písemné části řízení,
po jednání konaném dne 2. března 2023,
vydává tento

Rozsudek¹

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, UniCredit Bank AG, domáhá zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) (dále jen „Jednotný výbor“ nebo „SRB“) SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „napadené rozhodnutí“) v rozsahu, v němž se jí týká.

[omissis]

III. Návrhová žádání účastníků řízení

- 19 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí včetně jeho příloh v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.
- 20 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;
 - podpůrně, v případě zrušení napadeného rozhodnutí, zachoval účinky napadeného rozhodnutí až do jeho nahrazení nebo alespoň po dobu šesti měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci.
- 21 Evropský parlament navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v rozsahu, v němž je založena na námitce protiprávnosti nařízení č. 806/2014 a směrnice 2014/59;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 22 Rada Evropské unie navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

IV. Právní otázky

[omissis]

B. K žalobním důvodům týkajícím se legality napadeného rozhodnutí

[omissis]

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu čl. 263 druhého pododstavce SFEU a práva na řádnou správu v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí postrádá dostatečné odůvodnění vyžadované čl. 296 druhým pododstavcem SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny

80 Druhý žalobní důvod se skládá ze sedmi částí.

[omissis]

b) K první části, týkající se vyloučení některých ukazatelů rizika

95 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor dostatečně neuvedl důvody, proč pro účely výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2021 nepoužil ukazatele rizika „ukazatel čistého stabilního financování“ (dále jen „ukazatel NSFR“) a „kapitál a způsobilé závazky, které instituce drží nad rámec minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky“ (dále jen „ukazatel MREL“ a „MREL“), jakož i dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“ uvedené v čl. 6 odst. 5 prvním pododstavci písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

96 Jednotný výbor s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

97 Nejprve je třeba uvést, že čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že „[p]okud informace vyžadované v souvislosti s některým ukazatelem podle přílohy II [tohoto nařízení v přenesené pravomoci] nejsou pro daný referenční rok zahrnuty do použitelných požadavků na oznamování orgánům dohledu uvedených v článku 14 [uvedeného nařízení v přenesené pravomoci], daný ukazatel rizika se nepoužije, dokud nezačne být daný požadavek na oznamování orgánům dohledu použitelný“.

98 V projednávané věci Jednotný výbor v bodech 21 až 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nepoužil ukazatele NSFR a MREL ani dílčí ukazatele „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“ z důvodu, že v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí nebyly informace požadované ohledně těchto ukazatelů rizika a dílčích ukazatelů rizika k dispozici v harmonizované podobě pro všechny instituce.

99 Pokud jde konkrétně o ukazatel NSFR, Jednotný výbor uvedl, že „v [Unii] není používána žádná harmonizovaná závazná norma týkající se NSFR, takže není schopen určit ukazatele na vnitrostátní úrovni“. Pokud jde o ukazatel MREL, Jednotný výbor upřesnil, že „vzhledem k tomu, že požadavky týkající se MREL jsou jako celek zaváděny postupně, nemá k dispozici údaje, které by mu umožnily použít tento ukazatel u každé instituce přispívající do [Jednotného fondu pro řešení

krizí]“. Stran dílčích ukazatelů rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“ Jednotný výbor uvedl, že „údaje požadované pro [tyto dílčí ukazatele] nejsou k dispozici v harmonizované podobě za referenční rok 2019 pro všechny instituce zúčastněných členských států“.

- 100 Takové odůvodnění umožňuje žalobkyni pochopit důvody, proč Jednotný výbor nepoužil dotyčné ukazatele rizika a dílčí ukazatele rizika, takže splňuje požadavky stanovené judikaturou citovanou v bodech 82 a 83 výše.
- 101 Tento závěr není zpochybněn argumenty žalobkyně.
- 102 Zprv je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož měl Jednotný výbor v napadeném rozhodnutí vysvětlit důvody, na základě kterých měl za to, že má posuzovací pravomoc, která mu umožňuje nepoužít ukazatele NSFR a MREL, jakož i dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“, jelikož tento argument spočívá na nesprávném předpokladu. Ze samotného znění čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 totiž vyplývá, že Jednotný výbor nemá posuzovací pravomoc k tomu, aby nepoužil ukazatele rizika, neboť jakmile jsou splněny podmínky stanovené v tomto ustanovení, je povinen takový ukazatel nezohlednit.
- 103 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje určitá „nepřímá tvrzení“ ohledně nepoužití dotyčných ukazatelů a dílčích ukazatelů rizika, jejichž správnost nemohou žalobkyně a unijní soudy ověřit. Žalobkyně přitom neprokázala, v čem jí úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí, i kdyby je bylo možné považovat za „nepřímé“, brání pochopit důvody, proč nebyly dotyčné ukazatele a dílčí ukazatele rizika použity, a to tím spíše, jak bylo uvedeno v bodech 98 a 99 výše, že napadené rozhodnutí obsahuje v tomto ohledu dostatečná vysvětlení.
- 104 Zatřetí žalobkyně v podstatě tvrdí, že Jednotný výbor v napadeném rozhodnutí neuvedl důvody, proč nezohlednil ukazatele rizika, které byly k dispozici v Německu, pro účely výpočtu procentního podílu jejího příspěvku předem určeného na vnitrostátním základě. Taková vysvětlení jsou však podle žalobkyně nezbytná, neboť podle čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 ve spojení s čl. 14 odst. 3 a 6 téhož nařízení v přenesené pravomoci musí být ukazatel rizika zohledněn, pokud se podle vnitrostátního práva použijí požadavky na oznamování informací o tomto ukazateli orgánům dohledu.
- 105 V tomto ohledu z judikatury citované v bodě 83 výše vyplývá, že dostatečnost odůvodnění musí být posuzována nejen s ohledem na znění napadeného rozhodnutí, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i na všechny právní předpisy upravující dotyčnou oblast, a zejména s ohledem na zájem, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, na získání těchto vysvětlení.
- 106 Pokud jde o použití ukazatele NSFR, Jednotný výbor v bodě 23 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s bodem 31 přílohy III uvedeného rozhodnutí vysvětlil, že „[nebyl] schopen určit ukazatele na vnitrostátní úrovni“, neboť měl za to, že požadavky na oznamování informací týkajících se tohoto ukazatele orgánům dohledu jsou nedostatečné. Stejně tak z bodu 25 odůvodnění tohoto rozhodnutí ve spojení s body 32 a 33 přílohy III uvedeného rozhodnutí v podstatě vyplývá, že Jednotný výbor neměl k dispozici údaje shromážděné na vnitrostátní úrovni, které by mu umožňovaly použít ukazatel MREL, a to z důvodu postupného zavádění požadavků týkajících se tohoto ukazatele ze strany národních regulačních orgánů.
- 107 Za těchto podmínek Jednotný výbor poskytl dostatečné odůvodnění, proč údaje vyžadované pro použití ukazatelů NSFR a MREL nebyly k dispozici na vnitrostátní úrovni.

- 108 Dále příloha III napadeného rozhodnutí v bodě 32 uvádí, že určení dílčích ukazatelů rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“ úzce závisí na plánování řešení krize pro instituce, čímž se rozumí, že tyto dílčí ukazatele rizika souvisejí s vypracováním plánů řešení krize.
- 109 Žalobkyně přitom jakožto obezřetný hospodářský subjekt musela vědět, že národní regulační orgány nevypracovaly takové plány pro všechny instituce, které jsou povinny platit příspěvky předem, jak uvádí Jednotný výbor v žalobní odpovědi a duplice, aniž mu bylo oponováno, a že v důsledku toho nebyly tyto plány dokončeny pro všechny instituce se sídlem v Německu. Žalobkyně tedy mohla pochopit, že z důvodu neexistence plánů řešení krize pro všechny německé instituce neměl Jednotný výbor k dispozici odpovídající údaje shromážděné na vnitrostátní úrovni pro účely použití dílčích ukazatelů rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 110 Konečně argument žalobkyně, podle něhož měl Jednotný výbor vysvětlit důvody, proč neupravil údaje, které nebyly shromážděny jednotným způsobem v celé Unii, na srovnatelnou úroveň, musí být odmítnut v rozsahu, v němž spočívá na nesprávném předpokladu. Z článku 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 totiž nevyplývá, že Jednotný výbor je povinen jakýmkoli způsobem upravit údaje shromážděné nejednotným způsobem.
- 111 Za těchto podmínek je třeba první část druhého žalobního důvodu zamítnout.

c) K druhé části, týkající se odůvodnění roční cílové úrovně

- 112 Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění poskytnuté Jednotným výborem neumožňuje pochopit důvody, proč stanovil roční cílovou úroveň na jednu osminu z 1,35 % pojištěných vkladů všech institucí v roce 2020. Jednotný výbor podle ní zejména nevysvětlil, jak přezkoumal hospodářský model vypracovaný Společným výzkumným střediskem (JRC) Komise za účelem prognózy míry růstu pojištěných vkladů a celkových vkladů v rámci bankovní unie v počátečním období. Stejně tak Jednotný výbor neposkytl vysvětlení ohledně použití simulačního modelu pro různé scénáře růstu pojištěných vkladů a konečné cílové úrovně.
- 113 Jednotný výbor tvrdí, že v bodech 35 až 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i v bodech 46 až 84 přílohy III tohoto rozhodnutí jsou fáze stanovení roční cílové úrovně a faktory zohledněné za tímto účelem jasně a přesně popsány. Kromě toho z bodu 40 odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že ekonometrické modelování JRC spočívá – podobně jako posouzení Jednotného výboru – na historických údajích týkajících se celkových vkladů a pojištěných vkladů a že trend stálého růstu pojištěných vkladů všech institucí je potvrzen. Kromě toho simulační model použitý Jednotným výborem pokrývá tak široké rozpětí, že je zjevné, že tento model byl pouze jednou fází v rozhodovacím procesu.
- 114 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 musí dostupné finanční prostředky v Jednotném fondu pro řešení krizí dosáhnout do konce počátečního období konečné cílové úrovně, která odpovídá nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených na území všech zúčastněných členských států.
- 115 Podle čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014 se příspěvky předem musí během počátečního období rozdělit co nejrovnoměrněji v čase do okamžiku dosažení konečné cílové úrovně uvedené v bodě 114 výše, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou procyklické příspěvky mít na finanční situaci institucí.

- 116 Článek 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 upřesňuje, že příspěvky, které mají každoročně uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % konečné cílové úrovně.
- 117 Co se týče způsobu výpočtu příspěvků předem, čl. 4 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že Jednotný výbor stanoví jejich výši na základě roční cílové úrovně, přičemž zohlední konečnou cílovou úroveň, a na základě čtvrtletně počítané průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce všemi institucemi povolenými na území všech zúčastněných členských států.
- 118 Jak vyplývá z bodu 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v projednávané věci stanovil Jednotný výbor pro příspěvkové období 2021 roční cílovou úroveň ve výši 11 287 677 212,56 eura.
- 119 V bodech 36 a 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor v podstatě vysvětlil, že roční cílová úroveň musí být stanovena na základě analýzy vývoje pojištěných vkladů v předchozích letech, veškerého relevantního vývoje hospodářské situace, jakož i na základě analýzy ukazatelů týkajících se fáze hospodářského cyklu a dopadů procyklických příspěvků na finanční situaci institucí. Následně Jednotný výbor považoval za vhodné stanovit koeficient, který vycházel z této analýzy a z finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí (dále jen „koeficient“). Tento koeficient pak použil na jednu osminu průměrné hodnoty vkladů pojištěných v roce 2020, aby získal roční cílovou úroveň.
- 120 Jednotný výbor popsal postup pro stanovení koeficientu v bodech 38 až 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 121 V bodě 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor konstatoval nepřetržitý vzestupný trend pojištěných vkladů u všech institucí zúčastněných členských států. Čtvrtletně počítaná průměrná výše těchto vkladů v roce 2020 konkrétně činila 6,689 bilionu eur.
- 122 V bodech 40 a 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor předložil prognózu vývoje pojištěných vkladů pro zbývajících tři roky počátečního období, tedy od roku 2021 do roku 2023. Odhadoval, že roční míry nárůstu pojištěných vkladů do konce počátečního období se budou pohybovat mezi 4 % a 7 %.
- 123 V bodech 42 až 45 odůvodnění napadeného rozhodnutí Jednotný výbor předložil vyhodnocení fáze hospodářského cyklu a potenciálního procyklického účinku, který by příspěvky předem mohly mít na finanční situaci institucí. Uvedl, že za tímto účelem zohlednil několik ukazatelů, jako jsou očekávání Komise ohledně růstu hrubého domácího produktu a prognózy Evropské centrální banky (ECB) v tomto ohledu nebo úvěrový tok soukromého sektoru vyjádřený jako procentní podíl hrubého domácího produktu.
- 124 V bodě 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl Jednotný výbor k závěru, že lze sice důvodně očekávat další růst pojištěných vkladů v bankovní unii, avšak tempo tohoto růstu bude nižší než v roce 2020. V tomto ohledu Jednotný výbor v bodě 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že ve věci míry růstu pojištěných vkladů v nadcházejícím období až do roku 2023 zaujal „konzervativní přístup“.

- 125 S ohledem na tyto úvahy stanovil Jednotný výbor v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotu koeficientu na 1,35 %. Poté vypočítal roční cílovou úroveň vynásobením průměrné výše vkladů pojištěných v roce 2020 tímto koeficientem a vydělením výsledku osmi podle následujícího matematického vzorce, uvedeného v bodě 48 odůvodnění svého rozhodnutí:

$$\text{„Úroveň}_0 \text{ [výše roční cílové úrovně]} = \text{Celková výše pojištěných vkladů}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} \\ = 11\,287\,677\,212,56 \text{ EUR}“.$$

- 126 Na jednání však Jednotný výbor uvedl, že roční cílovou úroveň pro příspěvkové období 2021 stanovil následovně.
- 127 Zprvce Jednotný výbor stanovil na základě výhledové analýzy výši pojištěných vkladů všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, předpokládanou ke konci počátečního období, na přibližně 7,5 bilionu eur. K této částce dospěl na základě zohlednění průměrné hodnoty pojištěných vkladů v roce 2020, tedy 6,689 bilionu eur, roční míry růstu pojištěných vkladů ve výši 4 %, jakož i počtu příspěvkových období zbývajících do konce počátečního období, v daném případě tří příspěvkových období.
- 128 Zadruhé v souladu s čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 vypočetl Jednotný výbor 1 % z těchto 7,5 bilionu eur, aby získal odhadovanou výši konečné cílové úrovně, které má být dosaženo k 31. prosinci 2023, tedy přibližně 75 miliard eur.
- 129 Zatřetí Jednotný výbor od této částky odečetl finanční zdroje, které měl Jednotný fond pro řešení krizí již k dispozici v roce 2021, tj. přibližně 42 miliard eur, a získal tak částku, kterou zbývalo vybrat během zbývajících příspěvkových období do konce počátečního období, tedy od roku 2021 do roku 2023. Tato částka činila přibližně 33 miliard eur.
- 130 Začtvrté tuto posledně uvedenou částku vydělil třemi, aby ji rovnoměrně rozdělil mezi uvedená tři zbývajících příspěvková období. Roční cílová úroveň pro příspěvkové období 2021 byla tedy stanovena ve výši uvedené v bodě 118 výše, tj. přibližně 11,287 miliardy eur.
- 131 Jednotný výbor na jednání rovněž uvedl, že zveřejnil informace, z nichž vycházela metoda popsaná v bodech 127 až 130 výše a které žalobkyni umožnily pochopit metodu, na základě které byla stanovena roční cílová úroveň. Konkrétně upřesnil, že v květnu roku 2021, tedy po přijetí napadeného rozhodnutí, ale před podáním projednávané žaloby zveřejnil na svých internetových stránkách informativní přehled nazvaný „Fact Sheet 2021“ (dále jen „informativní přehled“), který uváděl odhadovanou výši konečné cílové úrovně. Jednotný výbor rovněž uvedl, že výši finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí bylo možné zjistit i z jeho internetových stránek, jakož i z dalších veřejných zdrojů, a to již před přijetím napadeného rozhodnutí.
- 132 Za účelem posouzení, zda Jednotný výbor splnil povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o určení roční cílové úrovně, je třeba nejprve připomenout, že neexistence či nedostatek odůvodnění představuje nepominutelný důvod, který unijní soud může, nebo dokonce musí zkoumat i bez návrhu (viz rozsudek ze dne 2. prosince 2009, Komise v. Irsko a další, C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 34 a citovaná judikatura). Tribunál tedy může, ba dokonce musí zohlednit i jiné nedostatky odůvodnění než ty, na které poukazuje žalobkyně, a to zejména tehdy, když jsou odhaleny v průběhu řízení.

- 133 Za tímto účelem byli účastníci řízení během ústní části řízení vyslechnuti ohledně všech případných nedostatků odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o stanovení roční cílové úrovně. Na základě celé řady výslovných dotazů Jednotný výbor především popsal v jednotlivých fázích metodu, kterou skutečně použil pro určení roční cílové úrovně na příspěvkové období 2021, jež byla popsána v bodech 127 až 130 výše.
- 134 Pokud jde dále o obsah povinnosti uvést odůvodnění, z judikatury vyplývá, že odůvodnění rozhodnutí přijatého unijním orgánem nebo unijní institucí musí být zejména bez vnitřních rozporů, aby se zúčastněné strany mohly seznámit se skutečnými důvody tohoto rozhodnutí za účelem obrany svých práv před příslušným soudem a aby tento soud mohl provést přezkum (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169 a citovaná judikatura; ze dne 22. září 2005, Suproco v. Komise, T-101/03, EU:T:2005:336, body 20 a 45 až 47, a ze dne 16. prosince 2015, Řecko v. Komise, T-241/13, EU:T:2015:982, bod 56).
- 135 Stejně tak, pokud autor napadeného rozhodnutí poskytne v průběhu řízení před unijním soudem určitá vysvětlení důvodů tohoto rozhodnutí, musí být tato vysvětlení soudržná s úvahami uvedenými v tomto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. září 2005, Suproco v. Komise, T-101/03, EU:T:2005:336, body 45 až 47, a ze dne 13. prosince 2016, Printeos a další v. Komise, T-95/15, EU:T:2016:722, body 54 a 55).
- 136 Pokud totiž nejsou úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí soudržné s vysvětleními podanými během soudního řízení, neplní odůvodnění dotčeného rozhodnutí funkce připomenuté v bodech 82 a 83 výše. Taková nesoudržnost konkrétně brání zúčastněným stranám seznámit se před podáním žaloby se skutečnými důvody napadeného rozhodnutí a připravit si ve vztahu k těmto důvodům svou obhajobu a dále unijnímu soudu zjistit důvody, které tvořily skutečný právní podklad tohoto rozhodnutí, a přezkoumat jejich soulad s použitelnými pravidly.
- 137 A konečně je třeba připomenout, že pokud Jednotný výbor přijme rozhodnutí, kterým se stanoví příspěvky předem, musí dotčným institucím sdělit metodu výpočtu těchto příspěvků (viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 122).
- 138 Totéž musí platit pro metodu stanovení roční cílové úrovně, jelikož tato částka má v systematice takového rozhodnutí zásadní význam. Jak totiž plyne z bodu 15 výše, způsob výpočtu příspěvků předem spočívá v rozdělení uvedené částky mezi všechny dotyčné instituce, takže její zvýšení nebo snížení vede k odpovídajícímu zvýšení nebo snížení příspěvku každé z těchto institucí.
- 139 Z výše uvedeného vyplývá, že ačkoli je Jednotný výbor povinen vysvětlit institucím prostřednictvím napadeného rozhodnutí metodu určení roční cílové úrovně, musí být tato vysvětlení soudržná s vysvětleními poskytnutými Jednotným výborem v průběhu soudního řízení a týkat se skutečně použité metody.
- 140 V projednávané věci tomu tak ovšem není.
- 141 Nejprve je totiž třeba poukázat na to, že napadené rozhodnutí v bodě 48 odůvodnění uvedlo matematický vzorec, který údajně sloužil jako základ pro určení roční cílové úrovně. Je však zřejmé, že tento vzorec nezahrnuje prvky metody, kterou Jednotný výbor skutečně použil a která byla podrobněji popsána na jednání. Jak totiž vyplývá z bodů 127 až 130 výše, Jednotný výbor dospěl na základě této metody k roční cílové úrovni tím, že od konečné cílové úrovně odečetl

finanční prostředky dostupné v Jednotném fondu pro řešení krizí, aby vypočetl částku, kterou zbývalo vybrat do konce počátečního období, a tuto částku vydělil třemi. Tyto dvě fáze výpočtu nejsou přitom v uvedeném matematickém vzorci vyjádřeny.

- 142 Tento závěr nemůže být navíc zpochybněn tvrzením Jednotného výboru, že v květnu 2021 zveřejnil informativní přehled, který obsahoval rozpětí uvádějící případné výše konečné cílové úrovně, a na svých internetových stránkách výši finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí. Nezávisle na tom, zda žalobkyně tyto částky skutečně znala, nebyly totiž tyto částky takové povahy, aby jí umožnily rozpoznat, že Jednotný výbor obě operace uvedené v bodě 141 výše skutečně použil, zvláště když se o nich nezmiňuje ani matematický vzorec stanovený v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 143 Podobnými nesoudržnostmi je stížen i způsob, jakým byl stanoven koeficient ve výši 1,35 %, přestože mu v matematickém vzorci zmíněném v bodě 142 výše náleží prvořadá úloha. Tento koeficient by totiž mohl být chápán v tom smyslu, že je kromě jiných parametrů založen na předpokládaném růstu pojištěných vkladů během zbývajících let počátečního období. Jak přitom uznal Jednotný výbor na jednání, tento koeficient byl stanoven tak, aby mohl odůvodnit výsledek výpočtu výše roční cílové úrovně, tedy poté, co Jednotný výbor tuto částku vypočítal ve čtyřech etapách uvedených v bodech 127 až 130 výše, zejména vydělením částky vyplývající z odečtení finančních prostředků dostupných v Jednotném fondu pro řešení krizí od konečné cílové úrovně třemi. Tento postup však z napadeného rozhodnutí nijak nevyplývá.
- 144 Mimoto je třeba připomenout, že podle informativního přehledu se výše odhadované konečné cílové úrovně pohybovala v rozpětí mezi 70 a 75 miliardami eur. Toto rozpětí přitom zjevně nesouhlasí s mírou růstu pojištěných vkladů v mezi 4 % a 7 %, uvedeným v bodě 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jednotný výbor totiž na jednání uvedl, že pro účely určení roční cílové úrovně zohlednil míru růstu pojištěných vkladů ve výši 4 % – což byla spodní hodnota poslední uvedené rozpětí – a že tak dospěl k odhadované konečné cílové úrovni 75 miliard eur, která představuje nejvyšší hodnotu prvně uvedeného rozpětí. Ukazuje se tak, že mezi těmito dvěma rozpětími existuje nesoulad. Rozpětí míry vývoje pojištěných vkladů totiž zahrnuje i hodnoty vyšší než 4 %, jejichž použití by však vedlo k vyšší odhadované konečné cílové úrovni, než jsou hodnoty zahrnuté v rozpětí týkajícím se této cílové úrovně. A dále je pro žalobkyni nemožné pochopit, proč Jednotný výbor zahrnul do rozpětí uvedené cílové úrovně částky, které jsou nižší než 75 miliard eur. K jejich dosažení by totiž bylo nezbytné použít sazbu, která je nižší než 4 %, avšak není zahrnuta v rozpětí týkajícím se míry růstu pojištěných vkladů. Za těchto podmínek nebyla žalobkyně schopna určit způsob, jakým Jednotný výbor použil rozpětí týkající se míry vývoje těchto vkladů, aby vypočetl odhadovanou konečnou cílovou úroveň.
- 145 Z toho vyplývá, že pokud jde o určení roční cílové úrovně, metoda skutečně použitá Jednotným výborem, kterou popsal na jednání, neodpovídá metodě popsané v napadeném rozhodnutí, takže ani instituce, ani Tribunál nemohly na základě napadeného rozhodnutí identifikovat skutečné důvody pro stanovení této cílové úrovně.
- 146 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí je stíženo vadami odůvodnění, pokud jde o určení roční cílové úrovně.
- 147 Druhé části druhého žalobního důvodu je tedy třeba vyhovět. S ohledem na právní a hospodářský význam projednávané věci je však v zájmu řádného výkonu spravedlnosti pokračovat v posouzení ostatních žalobních důvodů.

[omissis]

4. K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 6, 7 a 20 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63

- 250 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s články 6 a 7, jakož i s čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 v rozsahu, v němž Jednotný výbor pro účely výpočtu multiplikátoru pro úpravu příspěvku nezohlednil ukazatele NSFR a MREL a dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“. Konkrétně články 6 a 7 tohoto nařízení v přenesené pravomoci nesvěřují Jednotnému výboru diskreční pravomoc nepřihlížet k některým ukazatelům rizika. Kromě toho ani čl. 20 odst. 1 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci ve spojení s článkem 14 téhož nařízení v přenesené pravomoci nemůže odůvodnit nezohlednění těchto ukazatelů rizika. Článek 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se totiž podle žalobkyně uplatní pouze na informace uvedené v jeho příloze II. Tato příloha přitom ani v nejmenším neuvádí ukazatel MREL ani dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 251 Jednotný výbor s těmito argumenty nesouhlasí.
- 252 Podle čl. 6 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) a odst. 5 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 musí Jednotný výbor při určování rizikového profilu dotyčných institucí v zásadě zohlednit ukazatele MREL a NSFR a dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 253 Je však třeba uvést, že podle čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nadepsaného „Přechodná ustanovení“, se některý z ukazatelů rizika nepoužije, pokud informace vyžadované v souvislosti s tímto určitým ukazatelem podle přílohy II tohoto nařízení v přenesené pravomoci nejsou zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu uvedených v článku 14 téhož nařízení v přenesené pravomoci, a sice požadavků na oznamování v oblasti dohledu stanovených prováděcím nařízením Komise č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení č. 575/2013 (Úř. věst. 2014, L 191, s. 1), nebo případně vnitrostátním právem.
- 254 Článek 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jehož legalita nebyla v projednávané věci zpochybněna, podřizuje možnost neuplatnit ukazatel rizika dvojí podmínce, a to zaprvé, že informace požadované na základě takového ukazatele nejsou zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu uvedených v článku 14 tohoto nařízení v přenesené pravomoci a zadruhé, že je tento ukazatel uveden v příloze II uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, která je nadepsána „Údaje předkládané orgánům příslušným k řešení krize“ a obsahuje patnáct kategorií údajů.
- 255 Pokud jde o první podmínku, je třeba uvést, že za účelem určení, zda jsou v souladu s čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 informace vyžadované v souvislosti s některým ukazatelem rizika zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu, musí Jednotný výbor ověřit, zda byly instituce povinny oznamovat tyto informace pro účely obezřetnostního dohledu příslušnému orgánu za dotčený referenční rok v souladu s prováděcím nařízením č. 680/2014 nebo vnitrostátním právem. Podle čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 14 odst. 1 až 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je referenčním rokem rok, ke kterému se vztahují schválené roční účetní závěrky, které byly k dispozici ke dni 31. prosince roku, jenž předchází příspěvkovému období. Z toho vyplývá, že pokud jde o projednávanou věc, referenčním rokem je rok, ke kterému se

vztahují schválené roční účetní závěrky, které byly k dispozici ke dni 31. prosince 2020 (dále jen „příslušný referenční rok“). Jak tvrdí Jednotný výbor, aniž to žalobkyně zpochybňuje, tento referenční rok odpovídá roku 2019.

- 256 Pokud jde o druhou podmínku uvedenou v bodě 254 výše, je třeba uvést, že podle znění čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se toto ustanovení použije zejména, pokud údaje uvedené v příloze II tohoto nařízení v přenesené pravomoci představují samy o sobě ukazatele rizika.
- 257 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se však čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 použije i v situaci, kdy příloha II tohoto nařízení v přenesené pravomoci odkazuje na údaje, které, aniž samy o sobě představují ukazatele rizika, jsou rozhodující pro výpočet takových ukazatelů rizik, které nejsou uvedeny v této příloze. Ukazatel rizika se tedy nemusí použít, pokud jsou údaje nezbytné pro jeho výpočet uvedeny v této příloze.
- 258 V tomto ohledu je nutno připomenout, že při výkladu ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudky ze dne 17. listopadu 1983, *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, bod 12, a ze dne 19. července 2012, *ebookers.com Deutschland*, C-112/11, EU:C:2012:487, bod 12). Kromě toho je třeba zohlednit jeho užitečný účinek (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2012, *BLV Wohn- und Gewerbebau*, C-395/11, EU:C:2012:799, bod 25 a citovaná judikatura).
- 259 Pokud jde o kontext a cíle sledované článkem 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, toto ustanovení zohledňuje skutečnost, že proces zavádění obezřetnostních požadavků a odpovídajících požadavků na poskytnutí informací je postupný a rozložený v čase. Jak totiž vyplývá zejména z bodu 6 odůvodnění směrnice 2014/59, nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 bylo přijato v době, kdy tyto požadavky nebyly ještě s konečnou platností přijaty nebo byly ještě předmětem úprav. V tomto ohledu žalobkyně vážně nezpochybnila tvrzení Jednotného výboru, že příslušné orgány postupně stanoví některé z uvedených požadavků, které pak následně ovlivní údaje, které musí být k dispozici pro výpočet ukazatelů rizika stanovených v nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Z toho vyplývá, že tyto údaje nezbytné pro výpočet některých z těchto ukazatelů nemusely být přinejmenším během části počátečního období k dispozici za všechny dotyčné instituce, nebo alespoň za všechny instituce se sídlem v jednom členském státě a nemusely být vykázány na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu podle unijního nebo případně vnitrostátního práva.
- 260 V této souvislosti je cílem čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 zabránit tomu, aby byla institucím při výpočtu příspěvků předem případně uložena nepřiměřená nebo diskriminační zátěž právě z důvodu tohoto postupného zavádění obezřetnostních požadavků a s nimi souvisejících požadavků na informace. Tento výpočet totiž vyžaduje srovnávací postup. Jednotný výbor v tomto ohledu v podstatě vysvětlil, aniž mu v tom bylo oponováno, že pokud by údaje nezbytné pro výpočet některých ukazatelů rizika nebyly vykázány na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu všemi institucemi nebo alespoň všemi institucemi se sídlem v jednom členském státě, byl by povinen zohlednit údaje týkající se těchto ukazatelů, které však nejsou srovnatelné.
- 261 Takové riziko existuje nejen v případě, že dotčené údaje představují samy o sobě ukazatele rizika, ale také tehdy, pokud jsou tyto údaje, aniž samy o sobě představují ukazatele rizika, nezbytné pro výpočet těchto ukazatelů.

- 262 Za těchto podmínek musí být čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vykládán v tom smyslu, že se použije nejen v případě, že údaje uvedené v příloze II tohoto nařízení v přenesené pravomoci představují samy o sobě ukazatele rizika, ale i tehdy, když jsou údaje uvedené v této příloze nezbytné pro výpočet ukazatelů rizika.
- 263 Právě s ohledem na tyto úvahy je třeba zkoumat, zda Jednotný výbor mohl při výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2021 upustit od použití dvou ukazatelů rizika, a sice ukazatelů NSFR a MREL, a dvou dílčích ukazatelů, a sice dílčích ukazatelů „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“, aniž porušil články 6 a 7, jakož i čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 264 Pokud jde o ukazatel NSFR, v první řadě z článku 17 prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/451 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro uplatňování nařízení č. 575/2013, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu, a kterým se zrušuje prováděcí nařízení č. 680/2014 (Úř. věst. 2021, L 97, s. 1), ve spojení s čl. 23 druhým pododstavcem téhož prováděcího nařízení vyplývá, že instituce musely příslušnému orgánu vykazovat údaje týkajících se ukazatele NSFR pro účely obezřetnostního dohledu a na harmonizovaném základě až ode dne 28. června 2021, tj. po příslušném referenčním roce.
- 265 Kromě toho, aniž je nutné rozhodnout o otázce, zda případná existence povinnosti vykazovat informace vyžadované pro ukazatel NSFR na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu ve vnitrostátním právu zavazovala Jednotný výbor k tomu, aby je zohlednil při určování tohoto ukazatele přinejmenším v rámci výpočtu příspěvku předem na vnitrostátním základě, Jednotný výbor v žalobní odpovědi a duplice, jakož i na jednání, aniž mu bylo oponováno, vysvětlil, že taková povinnost v každém případě nevyplyvá z práva členského státu, ve kterém má žalobkyně sídlo, tedy Německa, pokud jde o příslušný referenční rok. Za těchto podmínek žádná skutečnost ve spise, který má Tribunál k dispozici, neprokazuje, že pro příslušný referenční rok byly údaje týkající se ukazatele NSFR zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu podle německého práva.
- 266 Skutečnost, že žalobkyně tyto údaje vykazala v Německu, je z tohoto důvodu irelevantní, neboť nebylo prokázáno, že tyto údaje byly vykazány na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu v souladu s nařízením č. 680/2014 nebo německým právem.
- 267 V druhé řadě ukazatel NSFR patří mezi údaje výslovně uvedené v příloze II nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 268 Za těchto podmínek Jednotný výbor neporušil články 6, 7 a 20 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, když při výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2021 nezohlednil ukazatel NSFR.
- 269 Pokud jde o ukazatel MREL, žádné ustanovení prováděcího nařízení č. 680/2014 nevyžadovalo, aby instituce za příslušný referenční rok poskytly příslušnému orgánu informace o svých způsobilých závazcích na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu. Taková povinnost byla zavedena až ode dne 28. června 2021, jak vyplývá z hlavy I prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/763 ze dne 23. dubna 2021, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro uplatňování nařízení č. 575/2013 a směrnice 2014/59 s ohledem na podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejňování MREL (Úř. věst. 2021, L 168, s. 1), ve spojení s čl. 17 druhým pododstavcem tohoto prováděcího nařízení.

- 270 Článek 45 odst. 1 směrnice 2014/59, kterého se žalobkyně dovolává, tento závěr nezpochybňuje. Toto ustanovení ukládá členským státům povinnost zajistit, aby instituce vždy splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, je-li to vyžadováno uvedeným článkem nebo jinými ustanoveními této směrnice. Naproti tomu uvedené ustanovení neobsahuje povinnost vykázat způsobilé závazky na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu během příslušného referenčního roku.
- 271 Kromě toho, aniž je nutné rozhodnout o otázce, zda případná existence povinnosti vykazovat způsobilé závazky na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu ve vnitrostátním právu zavazovala Jednotný výbor k tomu, aby je zohlednil při určování ukazatele MREL, pokud jde přinejmenším o výpočet příspěvku předem na vnitrostátním základě, Jednotný výbor v žalobní odpovědi a duplice, jakož i na jednání, aniž mu bylo žalobkyní oponováno, vysvětlil, že pro příslušný referenční rok taková povinnost z německého práva každopádně nevyplývá. Za těchto podmínek žádná skutečnost ve spise, který má Tribunál k dispozici, neprokazuje, že podle německého práva byly informace týkající se ukazatele MREL během příslušného referenčního období předmětem požadavků na oznamování orgánům dohledu.
- 272 Okolnost, že žalobkyně v Německu od roku 2017 vykazala informace týkající se ukazatele MREL, neumožňuje prokázat opak, neboť jak vyplývá z bodu 271 výše, není prokázáno, že s ohledem na vnitrostátní právo byly tyto informace vykazány na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu.
- 273 Kromě toho, i když ukazatel MREL není jako takový uveden v příloze II nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, tato příloha nicméně mezi údaji předkládaným orgánům příslušným k řešení krize, uvádí „způsobilé závazky“. Tyto závazky ostatně představují údaje, které jsou rozhodující pro výpočet tohoto ukazatele rizika. V souladu s čl. 6 odst. 2 písm. a) a přílohou I pod nadpisem „Krok 1“ nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je totiž uvedený ukazatel založen na takových údajích, jako jsou zejména kapitál, způsobilé závazky a MREL, přičemž pro účely výpočtu tohoto ukazatele musí Jednotný výbor určit přebytek kapitálu a způsobilých závazků ve srovnání s MREL.
- 274 Za těchto podmínek mohl Jednotný výbor upustit od použití ukazatele MREL, aniž porušil články 6, 7 a 20 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 275 Pokud jde o dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“, z čl. 6 odst. 6 písm. a) bodu iv) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že při určování dílčího ukazatele rizika „složitost“ musí Jednotný výbor zohlednit rozsah, v němž se podle kapitoly II hlavy II směrnice 2014/59 má za to, že model podnikání a organizační struktura dotyčné instituce jsou složité. Stejně tak podle čl. 6 odst. 6 písm. b) bodu ii) téhož nařízení v přenesené pravomoci musí Jednotný výbor při určování dílčího ukazatele rizika „způsobilost k řešení krize“ zohlednit rozsah, v němž lze podle kapitoly II hlavy II téže směrnice krizi instituce řešit rychle a bez právních překážek.
- 276 Jednotný výbor tedy musí určit dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“ s přihlédnutím k požadavkům vyplývajícím z kapitoly II hlavy II směrnice 2014/59, nadepsané „Způsobilost k řešení krize“, která obsahuje články 15 až 18.
- 277 V tomto ohledu čl. 15 odst. 3 směrnice 2014/59 stanoví, že orgán příslušný k řešení krize posoudí způsobilost k řešení krize současně s vypracováním a aktualizací plánů řešení krize v souladu s článkem 10 uvedené směrnice a pro účely jejich vypracování a aktualizace.

- 278 Stejně tak je nezbytné pro účely posouzení způsobilosti instituce k řešení krize zohlednit její složitost, přičemž je třeba upřesnit, že čím je struktura takové instituce složitější, tím větší jsou dopady na její způsobilost k řešení krize, jak Jednotný výbor vysvětlil na jednání, aniž mu bylo oponováno. Za těchto podmínek a s ohledem na odkaz v čl. 6 odst. 6 písm. a) bodě iv) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 na články 15 až 18 směrnice 2014/59, tedy včetně na její čl. 15 odst. 3, se složitost posuzuje i při vypracování plánu řešení krize.
- 279 Z toho vyplývá, že vypracování plánů řešení krize je předpokladem pro to, aby Jednotný výbor určil dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 280 Kromě toho podle čl. 15 odst. 2 směrnice 2014/59 vezme orgán příslušný k řešení krize pro účely vypracování plánu řešení krize institucí v úvahu přinejmenším aspekty uvedené v oddíle C přílohy této směrnice. Mezi těmito aspekty zohlední v souladu s bodem 17 oddílu C této přílohy výši závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů instituce, jakož i jejich druh, přičemž jsou tyto závazky definovány v čl. 2 odst. 1 bodě 71 směrnice 2014/59 ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019 (Úř. věst. L 150, s. 296).
- 281 Jak přitom vyplývá z čl. 3 bodu 17 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 ve spojení s čl. 2 odst. 1 bodem 71 směrnice 2014/59, uvedené závazky odpovídají „způsobilým závazkům“ ve smyslu tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 282 Z toho vyplývá, že způsobilé závazky představují údaj nezbytný k tomu, aby Jednotný výbor mohl stanovit dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 283 V tomto ohledu na jedné straně z bodů 269 až 271 výše vyplývá, že instituce nebyly povinny vykázat způsobilé závazky pro účely obezřetnostního dohledu příslušnému orgánu za příslušný referenční rok na základě prováděcího nařízení č. 680/2014. Na druhé straně, aniž je nutné rozhodnout o otázce, zda případná existence takové povinnosti vykazovat způsobilé závazky zavazovala Jednotný výbor k tomu, aby je zohlednil při určování dílčích ukazatelů „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“, pokud jde přinejmenším o výpočet příspěvku předem na vnitrostátním základě, žádná skutečnost, kterou má Tribunál k dispozici, neprokazuje, že taková povinnost v německém právu existovala.
- 284 První podmínka stanovená v čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je tedy splněna, pokud jde o dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 285 Pokud jde o druhou podmínku stanovenou v čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, i když dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“ nejsou jako takové uvedeny v příloze II nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, způsobilé závazky, které jsou údajem nezbytným k jejich určení, jsou v ní výslovně zmíněny.
- 286 Za těchto podmínek Jednotný výbor neporušil články 6, 7 a 20 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, když pro příspěvkové období 2021 nezohlednil dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobilost k řešení krize“.
- 287 Tento závěr není vyvrácen argumenty předloženými žalobkyní.

- 288 Zprv, pokud jde o argument žalobkyn, že si Jednotný výbor měl opatřit informace požadované k přijetí rozhodnutí o stanovení příspěvků předem jiným způsobem než oznámením těchto informací prostřednictvím vykazování pro účely obezřetnostního dohledu prováděných každou úvěrovou institucí, stačí konstatovat, že taková povinnost nevyplývá z žádného ustanovení použitelné právní úpravy.
- 289 V tomto ohledu žalobkyn zejména nemůže tvrdit, že Jednotný výbor byl povinen použít ukazatel NSFR s využitím vnitrostátních údajů národních regulačních orgánů, jelikož – jak vyplývá z bodu 265 výše – nic ve spise, který má Tribunál k dispozici, neprokazuje, že informace týkající se tohoto ukazatele rizika měly být vykazány na základě požadavků na oznamování orgánům dohledu podle německého práva.
- 290 Zadruhé argument žalobkyn vycházející z bodu 137 rozsudku ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), musí být odmítnut, neboť se ani uvedený bod, ani uvedený rozsudek nevyjadřují k použitelnosti čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 291 Zatřetí žalobkyn tvrdí, že přístup Jednotného výboru stran použití čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je každopádně nesprávný, pokud jde o část příspěvku předem vypočtenou na vnitrostátním základě, neboť je nesporné, že ukazatele NSFR a MREL, jakož i dílčí ukazatele rizika „složitost“ a „způsobnost k řešení krize“ byly německým institucím k dispozici. Jednotný výbor je tedy měl zohlednit při výpočtu příspěvku stanoveného na vnitrostátním základě. To podle žalobkyn platí tím spíše, že nepoužití těchto ukazatelů a dílčích ukazatelů rizika nelze odůvodnit zásadou rovného zacházení, jelikož v rámci směrnice 2014/59 mají být srovnávány pouze instituce z téhož členského státu. Za těchto podmínek není v rozporu s touto zásadou, když informace týkající se těchto ukazatelů, které jsou dostupné v každém členském státě, nejsou mezi jednotlivými členskými státy totožné.
- 292 V tomto ohledu, aniž je nutné rozhodnout o otázce, zda případná existence povinnosti vykazovat údaje týkající se ukazatelů NSFR a MREL a dílčích ukazatelů „složitost“ a „způsobnost k řešení krize“ ve vnitrostátním právu zavazovala Jednotný výbor k tomu, aby je zohlednil, pokud jde přinejmenším o výpočet příspěvku předem na vnitrostátním základě, je třeba uvést, že jak vyplývá z bodů 265, 271 a 283 výše, nebylo prokázáno, že pro příslušný referenční rok taková povinnost v Německu existovala. Za těchto podmínek ze spisu předloženého Tribunálu nevyplývá, že existoval právní základ, který Jednotnému výboru umožňoval nebo ukládal povinnost zohlednit tyto údaje pouze ve vztahu k vnitrostátnímu základu.
- 293 Začtvrté má žalobkyn za to, že bylo skutečně možné, a tudíž povinné zohlednit všechny ukazatele a dílčí ukazatele rizik, neboť Jednotný výbor měl zajistit shromažďování odpovídajících údajů nebo dodatečnou úpravu údajů poskytnutých nejednotným způsobem, aby jim poskytl požadovanou míru jednotnosti. Jednotný výbor kromě toho mohl chybějící údaje doplnit odhadem nebo znaleckým posudkem.
- 294 V tomto ohledu stačí uvést, že použitelná právní úprava nevyžaduje, aby Jednotný výbor doplňoval chybějící údaje v rámci požadavků na oznamování orgánům dohledu, ani aby jakýmkoliv způsobem upravoval údaje shromážděné nejednotným způsobem.
- 295 S ohledem na výše uvedené musí být šestý žalobní důvod zamítnut.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krizí se zrušuje v rozsahu, v němž se týká UniCredit Bank AG.**
- 2) Účinky rozhodnutí SRB/ES/2021/22 zůstávají v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká UniCredit Bank AG, zachovány do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nové rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, kterým se stanoví příspěvek této instituce předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na příspěvkové období 2021.**
- 3) Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené UniCredit Bank AG.**
- 4) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. července 2024.

Podpisy